

Opstajući godinama na ivici mogućeg, ipak je, zahvaljujući posvećenosti ljudi koji su u njoj radili i onih koji rade danas, prikupljen i sačuvan izuzetno vrijedan fond filmova od značaja za našu kulturu i istoriju.

“Projekat po kojem su radovi na zgradi bivšeg Doma JNA izvođeni nije pomogao da se strukturalni problemi riješe. Najzad, izvođač radova se, najblaže rečeno, nije snašao, i nerijetko je bio zbumen očekivanjima koja smo iznosili na brojnim sastancima. Upako svemu, mogu da izrazim umjereno zadovoljstvo stepenom intervencija koje smo uspjeli da sprovedemo, premda nijesmo imali nadležnosti nad vođenjem projekta. Pripremamo se za useljenje, a to se naročito odnosi na filmski fond, koji će po prvi put od osnivanja Kinoteke 2000. godine biti smješten u depoe koji u pogledu potrebnih parametara (teperatura, vlažnost vazduha, zaštita od požara i poplave itd.) ispunjavaju standarde FIAF-a. Očekujemo isporuku specijalizovanih polica i razvrstavanje filmova na način koji će obezbijediti bolju preglednost i dugotrajnu zaštitu, čime ispunjavamo naš osnovni zadatak”, rekao je Martinović.

Rekonstruisana zgrada ima dva suterena, prizemlje i tri sprata, ukupne površine oko 10.500 metara kvadratnih. U njoj se nalazi savremena velika koncertna sala sa oko 400 mjesta i mala sala sa oko 190 mjesta, multimedijalna sala, prostorije za probe, zaposlene, tehničke prostorije... Posebna pažnja posvećena je prostorijama za arhiviranje filmova i video građe, kao i sali za projekcije. Pored prostorija koje će biti korišćene zasebno, tu su i zajedničke, poput kluba umjetnika, restorana i drugih sadržaja, kažu u Upravi za javne radove.

U Filmskom centru kažu da, poslije dužeg vremena, funkcionišu u prostoru koji im odgovara u TC Capital Plaza. Tokom karantina organizovali su konkurse za filmske radnike, većinom freelancer-e. Crnogorska kinematografija predstavljena je na Berlinskom filmskom festivalu, a učešće na mnogim manifestacijama je otkazano uslijed pandemije. Situaciju sa adaptacijom zgrade bivšeg Doma JNA opisuju kao “dokaz da se određena rješenja moraju planirati bolje i u atmosferi šireg konsenzusa”.

“Rekonstrukcija objekta, svakako, predugo traje, a to je najviše uticalo na rad Muzičkog centra i Crnogorske kinoteke. Što se tiče Filmskog centra, poslije svih razgovora koje smo imali krajem prošle i početkom ove godine, sa umanjenim entuzijazmom gledamo na preseljenje u tu zgradu. FCCG ima sopstvene potrebe koje su, u značajnoj mjeri, u neskladu sa atmosferom koja će prirodno biti prisutna u zgradi“, poručuju iz te institucije.

Poslije dugog niza godina i najava da će dugo žuđena zgrada otvoriti vrata umjetnicima i publici, vjerujemo da će ovog puta, deset godina kasnije i nakon skoro isto toliko utrošenih miliona, to biti konačno i stvarno.

Irena ČEJOVIĆ